

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

§. 1. Quanta sit Sacerdotum dignitas, & quanta debeat esse Sanctitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

CAPUT III.

Variæ considerationes ante Missam.

S. I.

Quanta sit Sacerdotum dignitas, & quanta debeat esse sanctitas.

Nulla est inter homines dignitas, nulla excellentia, cui possit Sacerdotalis sublimitas comparari. Omnium Principum fulgorem superat, omnium Regum potestatem excedit; illorum enim auctoritas circa temporalia & terrena versatur; Sacerdotis autem potentia etiam ad aeterna & caelestia extenditur, pro quibus comparandis omnes Principes & Reges ad Sacerdotes configere, opem eorum implorare, & sequi illis subijcere non erubescunt. Ideo ab Apostolo dicitur: est Sacerdos ab hominibus assumi, ut offerat dona & sacrificia; ac si super alios elevatus communem hominum conditionem antecellat, quasi mediator Dei & hominum in his que sunt ad Deum constitutus. A Malachia item Propheta Angelis aequiparatur his verbis: *Labia Sacerdotis custodient scientiam, & legem requirunt ex ore ejus; Angelus enim Domini exercituum est. Imo ex potestate quam habet absolvendi à peccatis, & consuecendi corpus & sanguinem Christi, etiam Angelis superior est; & ut ait Nazianzenus Orat. 1. quaedam illi divinitas inest, aliosque efficit Deos. Hæc te sedulo considerare oportet, quicumque es Christi Sacerdos, ne ad te pertineat Psalmographi sententia dicentis: *Homo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.* Nihil in te terrenum sit, nihil commune cum populo. Sit Angelica conversatio tua, vita Divina, mores illibati. Quid turpius quam honor sublimis, & vita deformis; sancta professio & illicita actio? Vide igitur quam dignè actio respondeat nomini, mores dignitati. Quod si Sacerdotes antiquæ legis iussit Deus Sanctos esse, ut incensum & panes propositionis convenienter offerrent; quanto majorem sanctitatem inesse tibi oportet, qui Filium Dei quotidie offers & suscipis? Et si solet corpus ciborum quibus nutritur qualitatibus imbui, æquum sanè est, ut Christi in Eucharistia existentis, quo singulis diebus vesceris, condiciones imiteris, & virtu-*

tes perfectè exprimas. Latet Christus sub exiguis speciebus, nec ullo se specioso indicio manifestat; tu quoque Dei dona absconde, & ama nesciri, ac pro nihilo reputari. Ille tibi manet peccatorum, infidelium, ac etiam bestiarum injuriis expositus; tu similiter cunctis subiectus esto, atque in omni contemptu & opprobrio patientiam serva. Ille omnes seipso pascit sine ulla personarum exceptione; & tu etiam omnes liberalis esto, sitque sincerus in te animarum zelus sine ullo humano respectu. Ille divinis speciebus nec læditur nec dividitur; tu etiam peccatorum animum ac omnino imperturbabilem in omni difficultate conserva. Ille nullum derectat locum, & in eo stat, in quo collocatur à quovis Sacerdote quantumvis scelerato; tu pari ratione ad omnia loca & officia indifferens esto, nec ullum onus recules quod tibi à superioribus imponatur. In hoc denique Sacramento substantia panis & vini desinit esse, & sola remanent accidentia; & tu eodem modo in te debes annihilare omnem terrenam substantiam, omnes scilicet affectus inordinatos, gloriæ appetitum, prava desideria, dictamina hujus mundi, & quicquid perfectioni contrarium est.

S. II.

De excellentia hujus Sacrificii.

Cum Sacrificium sit primum Religionis munus, plane decebat, ut Christiana Religio, quæ nulla perfectior & sublimior esse potest, nobilissimum haberet Sacrificium, cujus excellentia ex multis capitibus colligi potest. Primum ex eo, quod in illo offertur, qui est Christus Dominus, verus Deus & verus homo; & quia nihil excelsius illo est, ideo ratione ipsius actio ipsa sacrificandi omnes humanas actiones excedit, etiam actus Sanctorum in Cælis Deum amantiū. Cavendum ergo, ne nostrâ irreverentiâ & indevotione tam magnæ rei oblationem dehonestemus. Et si Deus olim Sacerdotibus præcepit, *Mundamini qui fertis vasa Domini*, quanto majori puritate nos enitere debemus, qui purissimum Christi Corpus, & pretiosissimum Sanguinem Deo offerimus? Secundo ex persona cui offertur, qui est solus Deus. Nulli enim Sanctorum, nec ipsi B. Virgini offerri potest, sed ex ipsa intrinseca rei natura convenit soli Deo, quia per Sacrificium testificamur Deum esse primum principium & ultimum finem nostrum & supremum Dominum omnium rerum, cui in

signum